

служим с предмет много познат на нас. Ето няколко сравнения от тая категория, не нарочно подбрани: Децата писукат като пилци I, 25. — Дедо поп се сви в трона като квачка, I, 49. — Стоилка се залюля тжжно като сухо дърво, I, 29. — Червеното ѝ лице се засме, пжлноико като месечина, I, 130. — Белчо (стария вол) стжпва като големец, I, 184. — Месечината тржгна след звездите като млад овчар сред стадото, I, 34.

Сравнения като посочените са твжрде честй. Ето още няколко като тях, взети из втория том разкази: Руселем се подпира на тоягата като овчар, 115. — Черковния кржст блещи като звезда, 25. — Житото на узрялата нива се рони като сжлзи, 31. — Хората се сбират по кржчмите като мухй, 38. — Слжнчевите лжчи се сипят по земята като златни монети, 85. — Стария вол белчо вжрви успоредно с телците от страна като учител край децата, 124. — Черните очи на Рустема (Моите приятели) се сравняват с узрели тржнки; белите зжби на Калина (Самодива) — с налягали овце; светлите и бистри очи на Магдалина (Самодивски скали) — с горски кладенци.

В други сравнения термина е, обратно, неконкретен; Пжрвите звуци на кавала зашумяха като джлбоки вжздишки, I, 30. — Клисаря теглеше кжм вратата една жена бляда и слаба като сянка, I, 167. — Звучите затрепяха и дружно се понесоха в ноца качо безутешен плач: I, 178. — Земята е хубава, плодородна и мека като душа, II, 25. Ала не конкретен бива и предмета, изобщо образа, който сравняваме, тжй наречения в стилистиката подлог на сравнението. И тук се натжкваме на редица сполучливи сжпоставяния, като: Доброто и злото се излупват в човека като пиленца, II, 7. — Мислите му се оплетоха о нея като мрежа около драка, I, 123. — Вжздуха се е запалил и гжрдите го поемат като пламжци. И пр.

Трябва да се отбележи, че сравненията са вжв връзка твжрде често и сжс сюжета на разказа. В страниците на Китка за юнака, сборка от малки разкази сжс сюжети из войната, се срещат сжщо тжй на често сравнения, които са заети из наименованията на военни предмети и действия, като: На тржносливката сред нивата кацна едно малко, сиво като парче войнишки шинел пиленце и запя весело, 38. — Или: Скромния вид на тоя сив като войнишки шинел пейзаж буди горди спомени от недавнашно минало. 6.

Трябва да се отбележи още, че не всички сравнения са еднакво хубави и оргинални; напротив не са редко и тези, които са общоупотребителни, обикновени, добили вид на ждише, като: Плаче като дете; бял като сняг (У. Е.—П. раз-